

Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Yönetimi ve Girişimcilik Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma

Abdullah Yavuz Akıncı

Süleyman Demirel Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta, Türkiye.

Özet

Akıncı, A. Y. (2025). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Yönetimi ve Girişimcilik Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma. Genç Spor Akademisi Dergisi, 1(2), 109-126.

Sorumlu Yazar:

Abdullah Yavuz Akıncı,
abdullahakinci@gmail.com

Geliş Tarihi/Received:

07.07.2025

Kabul Tarihi/Accepted:

13.08.2025

Yayın Tarihi/Published:

15.09.2025

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeylerini analiz etmektir. Çalışmaya Selçuk Üniversitesi'nde öğrenim gören 110'u kadın, 150'si erkek olmak üzere toplam 260 öğrenci katılmıştır. Demografik veriler için hazırlanan kişisel bilgi formunun yanı sıra, boş zaman yönetimini belirlemek amacıyla Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçek, girişimcilik düzeylerini ölçmek için ise Yılmaz ve Sünbül (2009) tarafından geliştirilen ölçek kullanılmıştır. Verilerin analizi kapsamında normal dağılım ve homojenlik testleri yapılmış; ikili karşılaştırmalar için Bağımsız Örneklem T Testi, çoklu gruplar için Tek Yönlü ANOVA ve farklılık kaynaklarının tespiti için Tukey HSD testi uygulanmıştır. Analizlerde anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir. Bulgular, yaş ve barınma durumu gibi değişkenlerin bazı alt boyutlarda anlamlı fark yarattığını; cinsiyet, anne-baba eğitim düzeyi gibi değişkenlerin ise anlamlı farklılık göstermediğini ortaya koymuştur. Elde edilen sonuçlar, öğrencilerin akademik başarı düzeylerinin ve barınma koşullarının boş zaman yönetimi ve girişimcilik özelliklerini etkileyebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite öğrencileri, Girişimcilik, Boş Zaman, Tutum

Dergide yayın yapan yazarlar,
Creative Commons Atıf-Gayri
Ticari 4.0 Uluslararası (CC BY-
NC 4.0) kapsamında
lisanslanan çalışmalarının
telif haklarını saklı tutarlar.

A Study on University Students Leisure Time Management and Entrepreneurship Levels

Research Article

Abstract

The primary objective of this study is to examine university students' leisure time management and their levels of entrepreneurship. The sample consists of a total of 260 students enrolled at Selçuk University, including 110 female and 150 male participants. In addition to a personal information form designed to collect demographic data, the Leisure Time Management Scale, adapted into Turkish by Akgül and Karaküçük (2015), was used to assess leisure time management, while the Entrepreneurship Scale developed by Yılmaz and Sünbül (2009) was employed to measure entrepreneurship levels. The data analysis involved tests for normality and homogeneity; Independent Samples T-Test was used for pairwise comparisons, One-Way ANOVA for multiple group comparisons, and the Tukey HSD test was applied to identify the source of significant differences. A significance level of $p < 0.05$ was adopted for all analyses. The findings revealed that variables such as age and housing status produced significant differences in certain sub-dimensions, whereas no statistically significant differences were observed with respect to gender or parental education level. The results suggest that students' academic achievement levels and living conditions may have an impact on their leisure time management and entrepreneurial characteristics.

Keywords: University students, Entrepreneurship, Leisure, Attitude

GİRİŞ

Üniversite öğrencileri için boş zaman yönetimi, bireysel gelişimlerinin yanı sıra gelecek planlarını yapılandırmaları açısından kritik bir öneme sahiptir. Etkili bir boş zaman yönetimi, öğrencilerin akademik başarı düzeyleri, sosyal ilişkileri ve psikolojik iyi oluşları üzerinde doğrudan belirleyici bir unsur olarak öne çıkmaktadır (Kleiber ve ark., 2011; Çimen ve ark., 2023). Günümüz yükseköğretim ortamında, öğrencilerin yalnızca ders başarısına odaklanmaları yeterli görülmemekte; aynı zamanda yaşam becerilerini geliştirmeleri ve profesyonel hayata hazırlanabilmeleri için zamanlarını verimli kullanmaları da beklenmektedir.

Boş zaman yönetimi, bireylerin özgürce seçtikleri etkinlikleri planlayabilme ve uygulayabilme becerisini içerdiğinden, karar alma, öz disiplin ve hedef belirleme gibi girişimcilikle ilişkili birçok temel yetkinliği de içinde barındırır. Bu doğrultuda, boş zamanlarını verimli kullanabilen öğrencilerde girişimcilik eğilimlerinin de daha yüksek düzeyde ortaya çıkabileceği düşünülmektedir. Özellikle kendi zamanını planlama ve değerlendirme becerisi yüksek olan bireylerin, yaratıcı düşünme, risk alma ve yenilik üretme gibi girişimcilik özelliklerini daha rahat sergileyebildikleri öngörülmektedir.

Girişimcilik, yalnızca ekonomik kalkınmanın ve yenilikçi yaklaşımların temel dinamiklerinden biri olmakla kalmayıp, aynı zamanda öğrencilerin profesyonel yaşamlarında başarılı olma şanslarını da güçlendirmektedir (Hisrich, Peters & Shepherd, 2016; Alp, 2015; Schumpeter, 1934). Bu nedenle, üniversite çağındaki bireylerin girişimcilik potansiyelini artırmaya yönelik çalışmalara duyulan ihtiyaç her geçen gün artmaktadır. Bu kapsamda yürütülen araştırmalar, üniversite öğrencilerinin girişimcilik düzeylerini belirlemeyi, bu düzeylere etki eden faktörleri analiz etmeyi ve girişimcilik eğitimlerinin verimliliğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Girişimcilik, yalnızca ekonomik kazanç elde etme aracı olarak değil, aynı zamanda toplumsal sorunlara çözüm üretme ve sosyal fayda sağlama perspektifiyle de değer kazanmaktadır (Mair & Martí, 2006).

Üniversite öğrencileri, yaratıcı fikirler üretme ve bu fikirleri hayata geçirme potansiyeli taşıyan önemli bir genç nüfusu temsil etmektedir. Bu potansiyelin açığa çıkarılması ve desteklenmesi, üniversitelerin sunduğu girişimcilik odaklı eğitim programları ve ilgili destek mekanizmaları aracılığıyla mümkün olmaktadır (Fayolle & Gailly, 2008). Günümüzde üniversiteler, öğrencilerin

yalnızca akademik bilgi birikimlerini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda girişimcilik yetkinliklerini geliştirmeye de öncelik vermektedir (Kuratko, 2005).

Etkin bir boş zaman yönetimi ise, öğrencilerin yaratıcı düşünme ve sorun çözme becerilerini geliştirmeleri için uygun bir zemin sunmaktadır. Bu bağlamda yapılan çalışmalar, boş zaman etkinliklerinin girişimcilik eğilimleri üzerindeki etkisini vurgulayarak, öğrencilerin boş zamanlarını nasıl planladıklarının girişimcilik potansiyellerini anlamlı düzeyde etkileyebileceğini göstermektedir (Liguori & Winkler, 2020). Bu araştırmanın temel amacı, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi düzeyleri ile girişimcilik eğilimleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Boş zaman yönetimi, bireylerin özgürce seçtikleri etkinlikleri planlayabilme ve uygulayabilme becerisini içerdiğinden, karar alma, öz disiplin ve hedef belirleme gibi girişimcilikle ilişkili birçok temel yetkinliği de içinde barındırır. Bu doğrultuda, boş zamanlarını verimli kullanabilen öğrencilerde girişimcilik eğilimlerinin de daha yüksek düzeyde ortaya çıkabileceği düşünülmektedir. Özellikle kendi zamanını planlama ve değerlendirme becerisi yüksek olan bireylerin, yaratıcı düşünme, risk alma ve yenilik üretme gibi girişimcilik özelliklerini daha rahat sergileyebildikleri öngörülmektedir. Nitekim yapılan araştırmalar, boş zaman değerlendirme becerileri yüksek bireylerin öz-yeterlik düzeylerinin arttığını ve bu durumun girişimcilik niyetleriyle pozitif yönde ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır (Urban, 2006; Lent et al., 2005). Ayrıca, boş zaman faaliyetlerine katılımın, bireylerin problem çözme ve karar verme becerilerini geliştirdiği, bu becerilerin de girişimci davranışlarla yakından ilişkili olduğu bildirilmektedir (Caldwell & Witt, 2011; Walker, 2010). Dolayısıyla, boş zaman yönetimi yalnızca kişisel iyi oluşa katkı sunmakla kalmaz, aynı zamanda bireylerin girişimcilik eğilimlerini destekleyen psiko-sosyal özelliklerin gelişimine de zemin hazırlar. Araştırmada, öğrencilerin boş zaman etkinliklerinin türü, süresi ve sıklığı ile girişimcilik tutumları arasındaki bağlantılar analiz edilmekte; ayrıca demografik ve akademik değişkenlerin bu ilişkiye katkısı değerlendirilmektedir. Elde edilen bulguların, üniversitelerin öğrenci odaklı politika ve programlarının geliştirilmesine katkı sunarak, gençlerin girişimcilik potansiyellerini destekleyecek stratejik yaklaşımlara ışık tutması hedeflenmektedir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada, nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli kullanılmıştır.

Katılımcılar

Araştırmanın çalışma grubunu, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Selçuk Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan toplam 260 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların 110'u kadın, 150'si erkektir. Öğrencilerin yaş, cinsiyet, barınma durumu ve anne-baba eğitim düzeyi gibi demografik özelliklerine ilişkin bilgiler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu aracılığıyla elde edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla hazırlanan anket formu, Boş zaman yönetimi ölçeği ve Üniversite Öğrencileri Girişimcilik ölçeği ile birlikte uygulanmıştır.

Kişisel bilgi formu:

Demografik özelliklere ait Cinsiyet, yaş, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu genel akademik not ortalaması ve barınma durumu gibi sorulardan oluşmaktadır.

Boş zaman yönetimi ölçeği

Üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi değerlerinin elde edilmesinde Wang ve ark (2011) tarafından geliştirilen, Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan, geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan BZYÖ kullanılmıştır. Yapı geçerliği için yapılan AFA sonucunda, sonucunda toplam varyansın %61'ini açıklayan, 15 madde ve 4 alt boyuttan oluşan 5'li likert tipi bir ölçme aracıdır. BZYÖ'nin güvenirliği, Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı ve test-tekrar test tekniği ile belirlenmeye çalışılmıştır. Ölçeğin bütünü için iç tutarlık katsayısı.83 olarak hesaplanmıştır. Birinci alt boyut olan "Amaç Belirleme ve Yöntem" için iç tutarlık katsayısı.81, ikinci alt boyut "Boş Zaman Tutumu" için .79, üçüncü "Değerlendirme" alt boyutu için iç tutarlık katsayısı .71 ve dördüncü alt boyut 'Programlama' için iç tutarlılık katsayısı .73 olarak belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre ölçek alt faktörler ve genel bazında iyi derecede iç tutarlılığa sahiptir.

Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeği

Yılmaz ve Sünbül (2009) tarafından geliştirilen ölçekte Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeğinin iç tutarlılığını belirlemek için anket likert tipi olması nedeniyle Cronbach Alfa katsayısı yöntemi kullanılmıştır. Anket tek boyuttan ve 25 maddeden oluşmaktadır. 5'li likert tipi bir ölçme aracı olup anketi oluşturan tüm maddelerin toplam iç tutarlılığını veren Cronbach Alfa Katsayısı ölçeğin genel güvenilirliği için .93 olarak bulunmuştur. Bu bulgular ışığında kullanılan ölçeklerin güvenilir olduğu görülmektedir

Verilerin Analizi

Elde edilen verilerin varyans ve homojenlikleri test edilmiş, ikili karşılaştırmalarda Independent t testi, çoklu karşılaştırmalarda One Way ANOVA ve farklılık kaynağının belirlenmesinde Tukey HSD testi kullanılmış olup değişkenler arası ilişki tespit etmek adına Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlanmasında, $p < 0,05$ anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır

Tablo 1. Katılımcıların demografik değişkenlerine göre frekans ve yüzdelik dağılımı

ÖLÇEKLER	n	min	max	Skewness	Kurtosis
Amaç Belirleme ve Yöntem	260	1,00	5,00	,715	,816
Boş Zaman Tutumu	260	1,00	5,00	,570	,492
Değerlendirme	260	1,00	5,00	,638	,038
Programlama	260	1,00	5,00	-,466	-,510
BZYÖ Genel	260	1,27	3,87	,295	,002
Girişimcilik Genel	260	1,00	5,00	-,477	1,946

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği

Tablo 1 incelendiği üzere ölçek alt boyutları ve genel ortalamalarının George and Mallery (2010) göre +2,0, -2,0 Aralığında olduğu bu durumun analizlerde parametrik testler uygulanabileceğini göstermektedir.

BULGULAR

Tablo 2. Cinsiyet faktörüne bağlı boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyleri değişimleri

Ölçek	Cinsiyet	n	x	ss	t	p
Amaç Belirleme ve Yöntem	Kadın	110	2,4073	,74140	,406	,685
	Erkek	150	2,4467	,79374		
Boş Zaman Tutumu	Kadın	110	2,3030	,78016	-812	,417
	Erkek	150	2,3822	,77179		
Değerlendirme	Kadın	110	2,2432	,77701	,074	,941
	Erkek	150	2,2350	,95811		
Programlama	Kadın	110	3,4333	,90929	,507	,612
	Erkek	150	3,3711	1,02361		
BZYÖ Genel	Kadın	110	2,5479	,46050	-,224	,819
	Erkek	150	2,5622	,54465		
Girişimcilik Ölçeği	Kadın	110	3,9331	,64970	,762	,428
	Erkek	150	3,8767	,49551		

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, *p<0,05

Tablo 2 incelendiği üzere katılımcıların cinsiyet faktörüne bağlı boş zaman yönetimi boyutlarında ve girişimcilik düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim gözlenmemiştir.

Tablo 3. Yaş faktörüne bağlı boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyi değişimleri

Ölçek	Yaş	n	x	ss	t	p
Amaç Belirleme Ve Yöntem	18-22	196	2,3837	,74348	-1338	,153
	23-27	56	2,5500	,84100		
Boş Zaman Tutumu	18-22	196	2,2602	,72700	-2,533	,005*
	23-27	56	2,5833	,87213		
Değerlendirme	18-22	196	2,1811	,87323	-1,483	,142
	23-27	56	2,3795	,88548		
Programlama	18-22	196	3,4269	,94389	1,521	,130
	23-27	56	3,2024	1,07436		
BZYÖ Genel	18-22	196	2,5136	,49708	-1,630	,097
	23-27	56	2,6417	,52456		
Girişimcilik Ölçeği	18-22	196	3,9077	,60449	,374	,709
	23-27	56	3,8810	,42735		

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, *p<0,05

Tablo 3 incelendiği üzere yaş faktörüne bağlı olarak boş zaman tutum boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0,05). Boş zaman yönetimi diğer boyutlarında ve girişimcilik düzeylerinde anlamlı bir değişim gözlenmemiştir.

Tablo 4. Anne eğitim durumuna bağlı boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyleri değişimi

Ölçek	Anne Eğitim Durumu	n	X	Ss	F	P
Amaç Belirleme ve Yöntem	İlköğretim	122	2,4246	,75737	,408	,666
	Ortaöğretim	108	2,4037	,77579		
	Üniversite	30	2,5467	,82200		
Boş Zaman Tutumu	İlköğretim	122	2,3361	,75393	1,400	,249
	Ortaöğretim	108	2,3025	,80437		
	Üniversite	30	2,5667	,73838		
Değerlendirme	İlköğretim	122	2,2193	,90029	,063	,939
	Ortaöğretim	108	2,2500	,82598		
	Üniversite	30	2,2750	1,04087		
Programlama	İlköğretim	122	3,4481	,91891	,544	,581
	Ortaöğretim	108	3,3827	1,00963		
	Üniversite	30	3,2444	1,08608		
BZYÖ Genel	İlköğretim	122	2,5568	,51103	,284	,753
	Ortaöğretim	108	2,5383	,48570		
	Üniversite	30	2,6178	,59704		
Girişimcilik Ölçeği	İlköğretim	122	3,9146	,60921	,149	,862
	Ortaöğretim	108	3,8981	,50961		
	Üniversite	30	3,8519	,58733		

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, *p<0,05

Tablo 4 incelendiği üzere anne eğitim durumuna bağlı olarak boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim gözlenmemiştir.

Tablo 5. Baba eğitim durumuna bağlı boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyi değişimleri

Ölçek	Baba eğitim durumu	n	X	Ss	F	P
Amaç Belirleme ve Yöntem	İlköğretim	74	2,3973	,79691	,211	,810
	Ortaöğretim	133	2,4256	,77358		
	Üniversite	53	2,4868	,73747		
Boş Zaman Tutumu	İlköğretim	74	2,2523	,70831	1,735	,178
	Ortaöğretim	133	2,3383	,79559		
	Üniversite	53	2,5094	,79958		
Değerlendirme	İlköğretim	74	2,0878	,80285	1,864	,157
	Ortaöğretim	133	2,3327	,87566		
	Üniversite	53	2,2123	,99445		

Tablo devam ediyor.

Tablonun devamı.

Programlama	İlköğretim	74	3,4009	,93954	,300	,741
	Ortaöğretim	133	3,4311	,95415		
	Üniversite	53	3,3082	1,08574		
BZYÖ Genel	İlköğretim	74	2,4865	,48575	,966	,382
	Ortaöğretim	133	2,5845	,50171		
	Üniversite	53	2,5824	,56116		
Girişimcilik Ölçeği	İlköğretim	74	3,9516	,59719	,431	,651
	Ortaöğretim	133	3,8764	,56856		
	Üniversite	53	3,8899	,51543		

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, *p<0,05

Tablo 5'te görüleceği üzere baba eğitim durumuna bağlı olarak boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim gözlenmemiştir

Tablo 6. Genel akademik not ortalamasına bağlı boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyi değişimleri

Ölçek	GANO	n	X	Ss	F	P	tukey
Amaç Belirleme ve Yöntem	2.00-2.50	46	2,6043	,81920 ^a	3,057	,029*	
	2.51-3.00	35	2,4000	,60585			
	3.01-3.50	159	2,4415	,78887			
	3.51-4.00	20	1,9900	,63071 ^d			
Boş Zaman Tutumu	2.00-2.50	46	2,6957	,70212 ^a	6,838	,000*	c>a>d>b
	2.51-3.00	35	2,1524	,55626 ^b			
	3.01-3.50	159	2,3522	,80892 ^c			
	3.51-4.00	20	1,8667	,64346 ^d			
Değerlendirme	2.00-2.50	46	2,5326	,87972	2,907	,035*	
	2.51-3.00	35	2,0071	,60781			
	3.01-3.50	159	2,2296	,89565			
	3.51-4.00	20	2,0375	1,07077			
Programlama	2.00-2.50	46	3,3551	,98983	1,823	,143	
	2.51-3.00	35	3,5619	,80347			
	3.01-3.50	159	3,3229	1,00730			
	3.51-4.00	20	3,8000	,88786			
BZYÖ Genel	2.00-2.50	46	2,7536	,52754 ^a	3,934	,009*	
	2.51-3.00	35	2,4781	,32879			
	3.01-3.50	159	2,5434	,52350			
	3.51-4.00	20	2,3400	,50583 ^d			
Girişimcilik Ölçeği	2.00-2.50	46	3,7736	,49952	1,072	,361	
	2.51-3.00	35	3,9071	,58547			
	3.01-3.50	159	3,9406	,57775			
	3.51-4.00	20	3,8625	,56874			

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, *p<0,05; anlamlılık derecesi (abcd): gruplar arası farklılık.

Tablo 6 da öğrencilerin genel akademik not ortalamasına göre boş zaman yönetimi ölçeği alt boyutları (Amaç Belirleme ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme, Programlama, BZYÖ Genel) ve girişimcilik ölçeği puanlarının karşılaştırılması yer almaktadır. Varyans analizleri sonucunda, "Amaç Belirleme ve Yöntem" (F = 3.057, p = .029), "Boş Zaman Tutumu"

($F = 6.838$, $p < .001$), "Değerlendirme" ($F = 2.907$, $p = .035$) ve "B.Z.Y.Ö" genel puanı ($F = 3.934$, $p = .009$) açısından gruplar arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Girişimcilik ölçeğinde ise akademik başarıya göre anlamlı bir fark görülmemiştir ($F = 1.072$, $p = .361$). Tukey HSD testi sonuçları, özellikle Boş Zaman Tutumu alt boyutunda $c > a > d > b$ sıralamasını ortaya koymuştur.

Tablo 7. Barınma durumuna bağlı olarak boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyi değişimleri

Ölçek	Barınma Durumu	n	x	ss	f	p
Amaç Belirleme ve Yöntem	Öğrenci Evi	70	2,5029	,84218	,454	,635
	Yurt	124	2,4129	,75428		
	Aile Yanı	66	2,3848	,72775		
Boş Zaman Tutumu	Öğrenci Evi	70	2,5238	,97070	2,474	,086
	Yurt	124	2,2849	,68100		
	Aile Yanı	66	2,2828	,68499		
Değerlendirme	Öğrenci Evi	70	2,5107	1,01478 ^a	6,146	,002*
	Yurt	124	2,2157	,82105		
	Aile Yanı	66	1,9924	,77827 ^c		
Programlama	Öğrenci Evi	70	3,5048	,97924	,580	,561
	Yurt	124	3,3548	,95399		
	Aile Yanı	66	3,3636	1,01733		
BZYÖ Genel	Öğrenci Evi	70	2,7095	,62292 ^a	4,852	,009*
	Yurt	124	2,5231	,46694		
	Aile Yanı	66	2,4556	,41668 ^c		
Girişimcilik Ölçeği	Öğrenci Evi	70	3,8131	,61811	3,838	,023*
	Yurt	124	4,0011	,48525		
	Aile Yanı	66	3,8043	,62104		

BZYÖ: Boş zaman yönetimi ölçeği, * $p < 0,05$: anlamlılık derecesi (abcd): gruplar arası farklılık.

Tablo 7 incelendiği üzere öğrencilerin barınma durumuna bağlı olarak değerlendirme boyutu, boş zaman genel ortalama ve girişimcilik ortalama değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Tablo 8. Boş zaman yönetimi alt boyutları, genel boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeyi arasındaki korelasyonlar ($n = 260$)

Değişkenler	1	2	3	4	5	6
1. Boş Zaman Tutumu	—					
2. Amaç Belirleme ve Yöntem	.579**	—				
3. Değerlendirme	.459**	.330**	—			
4. Programlama	-.194**	-.237**	-.086	—		
5. Genel Boş Zaman Yönetimi	.734**	.742**	.735**	.164**	—	
6. Girişimcilik Genel	.059	-.005	.009	.084	.052	—

** $p < 0,01$: anlamlılık derecesi

Yapılan Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre, boş zaman yönetimi alt boyutları arasında anlamlı ve pozitif yönde ilişkiler olduğu görülmüştür. Boş zaman tutumu ile amaç belirleme arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki ($r = .579, p < .01$), boş zaman tutumu ile değerlendirme arasında ise düşük düzeyde pozitif bir ilişki ($r = .459, p < .01$) tespit edilmiştir. Ayrıca, boş zaman tutumu ile genel boş zaman yönetimi puanı arasında yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = .734, p < .01$). Amaç belirleme ile genel boş zaman yönetimi arasında da benzer şekilde yüksek düzeyde pozitif bir ilişki ($r = .742, p < .01$) gözlemlenmiştir. Değerlendirme alt boyutunun da genel boş zaman yönetimiyle yüksek düzeyde ilişkili olduğu belirlenmiştir ($r = .735, p < .01$). Buna karşın, programlama alt boyutu ile diğer alt boyutlar arasında zayıf ve negatif korelasyonlar bulunmuştur (örneğin, programlama ile amaç belirleme arasında $r = -.237, p < .01$). Girişimcilik düzeyi ile boş zaman yönetimi alt boyutları ve genel puanı arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir (r değerleri .059 ile $-.005$ arasında değişmekte olup, $p > .05$). Bu bulgular, öğrencilerin boş zaman yönetimi becerilerinin kendi içinde tutarlı olduğunu; ancak bu becerilerin girişimcilik düzeyleriyle doğrudan ilişkili olmadığını göstermektedir.

TARTIŞMA

Üniversite öğrencilerinin sosyal ve psikolojik bakımdan sağlıklı bireyler olarak gelişimlerinde, boş zaman etkinliklerinin rolü oldukça büyüktür. Bireyin zorunlu sorumluluklarının dışında kalan süre, boş zaman olarak tanımlanır ve bu sürecin nasıl değerlendirileceği kişinin kendi tercihiyle bağlıdır. Ancak bu zamanı verimli biçimde kullanmak, bireyin sahip olduğu olanaklarla yakından ilişkilidir. Özellikle üniversite dönemindeki gençlerin, akademik yükümlülüklerinin dışında kalan zamanlarını bedensel ve zihinsel gelişimlerine katkı sağlayacak biçimde değerlendirmeleri önem arz etmektedir.

Bu bağlamda yürütülen bu çalışma, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi ile girişimcilik eğilimlerini incelemeyi hedeflemiştir. Bulgulara göre, cinsiyet değişkeninin öğrencilerin boş zaman yönetimi ya da girişimcilik düzeyleri üzerinde anlamlı bir etkisinin bulunmadığı saptanmıştır. Alanyazına bakıldığında, Durhan ve arkadaşları (2017) rekreatif yüzme sporuyla ilgilenen bireylerde cinsiyet farklılıklarına dayalı boş zaman yönetimi düzeylerini karşılaştırmış; anlamlı bir fark bulmamakla birlikte erkek katılımcıların genel puanlarının kadınlara oranla

daha yüksek olduğuna dikkat çekmiştir. Diğer taraftan, engelli sporcularla yapılan bir çalışmada ise cinsiyet değişkenine bağlı olarak amaç belirleme, yöntem ve değerlendirme boyutlarında erkek sporcuların puanlarının kadın sporculara göre daha yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu ortaya konmuştur (Bozgüney ve Büyükipekçi, 2022; Fişekçioğlu ve Özşarı, 2017). Benzer şekilde, Chen ve ark, (2013) öğretmenler arasında cinsiyete bağlı boş zaman katılımında anlamlı farklar olduğunu göstermiştir. Akgül ve ark, (2016) üniversite öğrencileri üzerinde yaptığı bir başka çalışmada ise, programlama alt boyutu hariç olmak üzere, kadın öğrencilerin puanlarının erkeklere kıyasla daha yüksek olduğu ancak genel olarak anlamlı bir fark bulunmadığı belirtilmiştir. Tüm bu bulgular, cinsiyet faktörünün boş zaman yönetimi üzerinde tek başına kesin bir etken olmadığını göstermektedir.

Girişimcilik puanları açısından cinsiyet değişkeni incelendiğinde, katılımcıların ortalama skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Bu bulgu, Gupta ve ark. (2008), Singh (2014) ve Dikmen (2016) gibi araştırmaların sonuçlarıyla paralellik göstermektedir. Öte yandan, Sanchez (2011) ve Kickul vd. (2008) erkeklerin girişimcilik düzeylerinin kadınlardan daha yüksek olduğuna işaret ederken, Şeşen (2010) iç girişimcilik boyutunda kadınların proaktiflik ve risk alma düzeylerinin erkeklerden daha düşük olduğuna dikkat çekmiştir. Kuada (2009) ise farklı bir bakış açısı sunarak kadınların girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olabileceğini ileri sürmüştür. Bu tür çelişkili sonuçların, araştırmaların yürütüldüğü örneklemin büyüklüğü, çalışma dönemi ya da örneklem özelliklerindeki farklılıklardan kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Araştırmada yaş değişkeni açısından, boş zaman tutum boyutunda anlamlı bir fark olduğu belirlenmiş ($p<0,05$), diğer boyutlarda ve girişimcilik düzeylerinde ise anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Bu bulguyu destekleyen araştırmalar arasında Eldeleklioğlu vd. (2008), Küçükkesmen vd. (2020) ve Öteleş vd. (2018) sayılabilir. Yaşartürk ve ark. (2018) da benzer biçimde rekreasyon bölümü öğrencilerinin boş zaman yönetimi ile akademik başarıları arasında yaşa bağlı bir farklılık olmadığını bildirmiştir. Bununla birlikte, Çağdaş ve ark. (2015) tarafından yapılan çalışmada yaş değişkeninin zaman yönetimi becerileri üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu, yaş ilerledikçe bireylerin zamanı etkin kullanma becerisinin azaldığı ifade edilmiştir. Bu durum, mevcut araştırmamızın bulgularını destekleyen önemli bir unsurdur. Anne ve baba eğitim düzeylerinin, öğrencilerin boş zaman yönetimi ve girişimcilik eğilimleri üzerinde anlamlı bir farklılık yaratmadığı tespit edilmiştir. Bu sonuç, çeşitli etkenlerden kaynaklanabilir. Örneğin, Eccles (1994) bireylerin eğitim düzeylerinin davranışsal boyutta her zaman belirleyici

olmayabileceğini vurgulamıştır. Ayrıca boş zaman yönetimi, bireyin sosyo-kültürel çevresi ve ekonomik koşulları gibi pek çok dış etken tarafından da şekillenir (Bozgüney, 2021; Shaw and Dawson, 2001). Dolayısıyla, ebeveyn eğitimi tek başına boş zaman kullanımına dair net bir belirleyici olmayabilir. Benzer şekilde girişimcilik açısından da eğitim düzeyi, bireylerin bu alandaki potansiyellerini desteklese de; kişisel motivasyon, risk alma isteği, sosyal ağlar ve mevcut fırsatlar gibi başka değişkenlerin de önemli bir rol oynadığı bilinmektedir (Bozgüney ve Can, 2023; Robinson, Blockson & Robinson, 2007). Çalışmada anne-baba eğitiminin girişimcilik üzerinde anlamlı bir fark oluşturmaması bu durumu doğrulamaktadır.

Genel akademik not ortalamasına bağlı olarak amaç belirleme, değerlendirme, boş zaman tutumu ve yöntem boyutlarında anlamlı farklar bulunurken; programlama boyutunda ve girişimcilik puanlarında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Bu sonuç, Bozgüney ve Çimen, (2024) ve Kleiber ve ark. (2011) tarafından vurgulanan, boş zaman yönetiminde bireylerin hedef belirleme, planlama ve yöntem geliştirme becerilerinin belirleyici rol oynadığı görüşüyle örtüşmektedir. Iso-Ahola (1980), bireylerin boş zaman planlamasında amaç belirleme ve değerlendirme sürecinin kritik bir unsur olduğunu belirtmiştir. Ragheb ve Tate (1993) ise olumlu boş zaman tutumlarının, bireylerin planlı aktiviteleri tercih etmesini desteklediğini ileri sürmüştür. Bu çalışmada da benzer şekilde, tutum ve yöntem boyutlarında farkların ortaya çıkması, öğrencilerin boş zaman yönetiminde farklı stratejiler geliştirebildiklerini göstermektedir. Buna karşılık programlama ve girişimcilik puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmaması, kısa vadeli planlama pratiklerinin bu beceriler üzerinde sınırlı etki yaratabileceğini düşündürmektedir (Robinson, 2001; Gibb, 2002).

Son olarak, barınma durumuna göre analizler, yöntem boyutu, boş zaman yönetimi genel puanı ve girişimcilik düzeylerinde anlamlı farklar ortaya koymuştur ($p<0,05$). Öğrenci evinde kalan bireylerin daha bağımsız bir yaşam sürmeleri, boş zamanlarını daha etkin yönetebilmelerini sağlayabilir (Gould, 2019). Bu durum, yöntem boyutundaki farkları açıklamaktadır. Öte yandan, yurt veya aile yanında kalan öğrencilerin de planlı bir ortamda sorumluluk bilinci geliştirmeleri, boş zamanlarını verimli kullanabilmelerine katkı sunabilir (Johnson & Lee, 2021). Girişimcilik boyutunda ise öğrenci evi ve yurt ortamlarının, bağımsız hareket edebilme ya da grup etkileşimine dayalı avantajları sayesinde bu düzeyleri etkileyebileceği düşünülmektedir (Dyer & Whetten, 2019; Fayolle & Gailly, 2015). Bu bulgular, barınma durumunun boş zaman yönetimi ve girişimcilik düzeylerini çok yönlü biçimde şekillendirebileceğini göstermektedir.

Boş zaman yönetimi ile girişimcilik düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiş ve boş zaman yönetimi alt boyutlarının birbirleriyle güçlü ilişkiler içinde olduğu, ancak bu boyutlarla girişimcilik düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı görülmüştür. Elde edilen bulgular, literatürde boş zaman yönetimi becerilerinin bireyin öz-yeterliği, zaman kontrolü ve öz disiplin gibi psikososyal özelliklerini olumlu yönde etkilediğini ortaya koyan çalışmalarla paralellik göstermektedir (Akgül & Karaküçük, 2015; Caldwell & Witt, 2011). Araştırmada, boş zaman tutumu, amaç belirleme ve yöntem gibi alt boyutların genel boş zaman yönetimi düzeyi ile yüksek düzeyde pozitif ilişkili olduğu belirlenmiştir (Tablo 8). Bu durum, öğrencilerin boş zamanlarını planlarken benimsedikleri tutumların ve belirledikleri amaçların, genel yönetim becerileriyle tutarlı bir yapıda geliştiğini göstermektedir. Ancak dikkat çekici bir şekilde, boş zaman yönetimi ile girişimcilik düzeyi arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Boş zaman yönetimi alt boyutları ile girişimcilik düzeyi arasındaki korelasyon katsayılarının düşük ve istatistiksel olarak anlamsız olması (örneğin, $r = .059$ ile $r = -.005$ arası, $p > .05$; bkz. Tablo X), bu iki değişken arasında doğrudan bir bağlantı olmayabileceğine işaret etmektedir. Bu bulgu, literatürde girişimcilik eğiliminin yalnızca bireysel zaman yönetimi becerileriyle değil; aynı zamanda kişilik özellikleri, risk alma eğilimi, çevresel faktörler ve girişimcilik eğitimi gibi çoklu değişkenlerle şekillendiğini belirten çalışmaları destekler niteliktedir (Hisrich, Peters & Shepherd, 2016; Liguori & Winkler, 2020).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmanın bulguları, üniversite öğrencilerinin sosyal ve psikolojik gelişimlerinde boş zaman yönetiminin ve girişimcilik eğilimlerinin çeşitli demografik değişkenler açısından farklılık gösterebildiğini ortaya koymuştur. Elde edilen sonuçlar, özellikle cinsiyet değişkeninin boş zaman yönetimi ve girişimcilik eğilimleri üzerinde tek başına belirleyici bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir. Yaş değişkeni ise belirli alt boyutlarda anlamlı farklılıklar ortaya koyarak, bireylerin yaş ilerledikçe boş zaman yönetimi stratejilerinde değişim olabileceğine işaret etmektedir.

Anne-baba eğitim düzeylerinin anlamlı bir etki oluşturmaması, boş zaman yönetimi ve girişimcilik eğilimlerinin yalnızca aile kökenli eğitim düzeyiyle açıklanamayacağını, sosyo-kültürel çevre, ekonomik koşullar ve bireysel motivasyon gibi diğer faktörlerin de dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Benzer şekilde, akademik not ortalamasının bazı alt

boyutlarda anlamlı farklılıklar yaratması, öğrencilerin planlama ve amaç belirleme süreçlerinde akademik başarılarının önemli bir unsur olabileceğini desteklemektedir. Barınma durumuna ilişkin bulgular ise, öğrencilerin yaşam koşullarının hem boş zaman yönetimini hem de girişimcilik eğilimlerini şekillendirebileceğini göstermektedir.

Araştırmanın sonuçlarından hareketle aşağıdaki öneriler sunulabilir:

- Üniversiteler, öğrencilerin boş zamanlarını verimli değerlendirebilmeleri için çeşitli rekreatif, kültürel ve sportif etkinlikler planlamalı ve bu etkinliklerin erişilebilirliğini artırmalıdır.
- Öğrencilerin girişimcilik eğilimlerini desteklemek amacıyla, özellikle bağımsız yaşam sürdüren öğrencilere yönelik girişimcilik kulüpleri, mentorluk programları ve proje temelli öğrenme fırsatları yaygınlaştırılmalıdır.
- Boş zaman yönetimi becerilerinin geliştirilmesi için ders dışı etkinliklerin yanı sıra, zaman yönetimi, planlama ve öz düzenleme konularında eğitim seminerleri düzenlenebilir.
- Öğrencilerin barınma durumlarının akademik ve sosyal yaşam üzerindeki etkileri dikkate alınarak, yurtlarda ve öğrenci evlerinde bireysel gelişimi destekleyecek sosyal alanlar ve grup çalışması ortamları oluşturulmalıdır.
- Gelecek araştırmalarda örneklem büyüklüğünün artırılması, farklı üniversite türlerinin (devlet, vakıf) karşılaştırılması ve nitel veri toplama yöntemleriyle öğrencilerin boş zaman deneyimlerinin derinlemesine incelenmesi önerilmektedir.

Sınırlılıklar

Bu çalışma bazı sınırlılıklar içermektedir. Araştırmanın örneklemi yalnızca bir devlet üniversitesinin öğrencileriyle sınırlı olup, bulguların genellenebilirliği sınırlıdır. Ayrıca, veriler katılımcıların öz bildirimlerine dayandığından, yanıtların doğruluğu sosyal istenirlik yanlılığı gibi etmenlerden etkilenmiş olabilir. Kesitsel tasarıma sahip olan bu çalışma, değişkenler arasındaki nedensel ilişkileri ortaya koymaktan ziyade ilişkisel düzeyde değerlendirme yapmaktadır. Bu sınırlılıklar, ileride yapılacak araştırmalarda daha geniş örneklem, çoklu veri toplama yöntemleri ve boylamsal tasarımlar kullanılarak giderilebilir.

Beyanlar

Çıkar Çatışmaları Yazar(lar)ın beyan edeceği herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Etik Beyanı Bu çalışmanın gerçekleştirilmesi ve yazılmasında bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve kullanılan tüm kaynaklara usulüne uygun şekilde atıfta bulunulduğu beyan edilmiştir.

Finansal Destek Bu çalışma herhangi bir finansal destek almamıştır.

Yazar Katkı Oranı: Araştırmanın tasarımı: A.Y.A. %100, Veri Toplama: A.Y.A. %100, Veri Analizi ve Yorumlama: A.Y.A. %100, Makale Yazımı: A.Y.A. %100, Makale Gönderimi ve Revizyonu: A.Y.A. %100

Açık Erişim Bu makale, Creative Commons Atıf-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası (CC BY-NC 4.0) lisansı ile yayımlanmıştır. Bu lisans, çalışmanın orijinal yazarlarına ve yayımlandığı kaynağa uygun atıf yapılması koşuluyla, eserin ticari olmayan amaçlarla her türlü ortamda ve biçimde paylaşılmasına, kopyalanmasına, dağıtılmasına, sergilenmesine ve uyarlanmasına (türetilmiş eserler oluşturulmasına) izin verir. Ticari kullanımlar bu lisans kapsamında değildir. Lisansın tam metnine <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/> adresinden ulaşabilirsiniz.

KAYNAKLAR

- Akgül, B. M., & Karaküçük, S. (2015). Boş zaman yönetimi ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *International Journal of Human Sciences*, 2(12), 1867–1880.
- Akgül, B. M., Yenel, İ. F., & Karaküçük, S. (2016). Evaluating free time management and its relation to life satisfaction, most participated leisure activities and gender among college students in Turkey. *Social Sciences and Humanities Journal*, 11(2), 1–18.
- Alp, H. (2015). Okul öncesi dönem çocuklarda sosyal uyum problemlerinin düzeltilmesinde işbirlikli öğrenme yöntemi ve oyun etkinliklerinin etkisi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (51), 88–101.
- Bozgüney, R. (2021). *Rekreasyon bölümünün yönetim düzeyinde ve özgünlükleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek Lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye).
- Bozgüney, R., & Büyükipekci, S. (2022). Examining the relationship between the leadership levels and authenticity of the students in the department of recreation. *Pakistan Journal of Medical & Health Sciences*, 16(2), 777.
- Bozgüney, R., & Can, B. (2023). Examination of smoking addiction according to some variables in sports sciences faculty students. *KOSALB International Journal of Human Movements Science*, 2(1), 48–53.
- Bozgüney, R., & Çimen, E. (2024). Spor bilimleri fakültelerinde yetişenlerin geleceğe yönelik tutum ve içsel motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi (SSSJurnal)*, 9(117), 9288–9294.
- Chen, C. C., Cheng, C. H., & Lin, S. Y. (2013). The relationship among leisure involvement, leisure benefits, and happiness of elementary school teachers in Tainan County. *International Research in Education*, 1(1), 29–51. <https://doi.org/10.5296/ire.v1i1.3970>
- Dikmen, Ç. (2016). A field application measuring healthcare employees' perceptions toward corporate entrepreneurship. *Sanitas Magisterium*, 2(1), 23–40.
- Durhan, T. A., Akgül, B. M., & Karaküçük, S. (2017). Rekreatif amaçlı yüzme sporuyla uğraşan bireylerin boş zaman yönetimleri üzerine bir değerlendirme. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(4), 8–16.
- Eccles, J. S. (1994). Understanding women's educational and occupational choices. *Psychology of Women Quarterly*, 18(4), 585–609. <https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.1994.tb01049.x>

- Eldeleklioğlu, J. (2008). Ergenlerin zaman yönetimi becerilerinin kaygı, yaş ve cinsiyet değişkenleri açısından incelenmesi. *İlköğretim Online*, 7(3), 1–8.
- Fayolle, A., & Gailly, B. (2008). From craft to science: Teaching models and learning processes in entrepreneurship education. *Journal of European Industrial Training*, 32(7), 569–593.
- Fayolle, A., & Gailly, B. (2015). The impact of entrepreneurship education on entrepreneurial attitudes and intention: A systematic review. *Journal of Small Business Management*, 53(3), 1–22.
- Fişekçioğlu, İ. B., & Özşarı, A. (2017). Leisure time management and the attitudes of disabled athletes. *International Journal of Science Culture and Sport*, 5(4), 302–318.
- George, D., & Mallery, P. (2010). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference, 17.0 update* (10th ed.). Boston: Pearson.
- Gibb, A. A. (2002). In pursuit of a new “enterprise” and “entrepreneurship” paradigm for learning: Creative destruction, new values, new ways of doing things and new combinations of knowledge. *International Journal of Management Reviews*, 4(3), 233–269. <https://doi.org/10.1111/1468-2370.00086>
- Gould, E. M. (2019). Living independently: The impact of student housing on life skills development. *Journal of Higher Education Research*, 48(4), 567–583.
- Gupta, V. K., Turban, D. B., & Bhawe, N. M. (2008). The effect of gender stereotype activation on entrepreneurial intentions. *Journal of Applied Psychology*, 93(5), 1053–1061.
- Hisrich, R. D., Peters, M. P., & Shepherd, D. A. (2016). *Entrepreneurship* (10th ed.). McGraw-Hill Education.
- Iso-Ahola, S. E. (1980). *The social psychology of leisure and recreation*. Wm. C. Brown Company Publishers.
- Johnson, R., & Lee, K. (2021). The role of housing environment in student well-being and academic success. *Educational Psychology Review*, 33(2), 1–15.
- Kickul, J., Wilson, F., Marlino, D., & Barbosa, S. D. (2008). Are misalignments of perceptions and self-efficacy causing gender gaps in entrepreneurial intentions among our nation's teens? *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 15(2), 321–335.
- Kleiber, D. A., Walker, G. J., & Mannell, R. C. (2011). *A social psychology of leisure*. Venture Publishing, Inc.
- Kuada, J. (2009). Gender, social networks, and entrepreneurship in Ghana. *Journal of African Business*, 10, 85–103.
- Kuratko, D. F. (2005). The emergence of entrepreneurship education: Development, trends, and challenges. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 29(5), 577–597.
- Küçükşenel, E., Şenel, A., & Türk, M. E. (2020). Önlisans öğrencilerinin sosyo-demografik özelliklerine göre boş zaman yönetimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (38), 202–231.
- Lent, R. W., Brown, S. D., & Hackett, G. (2000). Social cognitive career theory. In D. Brown & L. Brooks (Eds.), *Career choice and development* (4th ed., pp. 255–311). Jossey-Bass.
- Liguori, E. W., & Winkler, C. (2020). From offline to online: Challenges and opportunities for entrepreneurship education following the COVID-19 pandemic. *Entrepreneurship Education and Pedagogy*, 3(4), 346–351. <https://doi.org/10.1177/2515127420916731>
- Mair, J., & Martí, I. (2006). Social entrepreneurship research: A source of explanation, prediction, and delight. *Journal of World Business*, 41(1), 36–44.
- Niemi, H. (2002). Active learning—A cultural change needed in teacher education and schools. *Teaching and Teacher Education*, 18(7), 763–780. [https://doi.org/10.1016/S0742-051X\(02\)00042-2](https://doi.org/10.1016/S0742-051X(02)00042-2)
- Öztürk, M., & Demir, M. (2021). Üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi ve psikolojik sağlık düzeyleri arasındaki ilişki. *Spor Bilimleri Dergisi*, 32(1), 12–25.
- Ratten, V. (2014). Future research directions for collective entrepreneurship in developing countries: A small and medium-sized enterprise perspective. *International Journal of Entrepreneurship and Small Business*, 22(2), 266–274.

- Ratten, V., & Jones, P. (2021). Entrepreneurial ecosystems and COVID-19. *International Journal of Entrepreneurship and Innovation*, 22(3), 151–159. <https://doi.org/10.1177/14657503211001338>
- Scherer, R. F., Adams, J. S., Carley, S. S., & Wiebe, F. A. (1989). Role model performance effects on development of entrepreneurial career preference. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 13(3), 53–72.
- Sümbül, A. M., & Yılmaz, K. (2009). Girişimcilik Özellikleri Ölçeği: Bir ölçek geliştirme çalışması. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21, 195–203.
- Türkmen, M., & Akgül, B. M. (2015). Boş zaman yönetimi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *International Journal of Science Culture and Sport*, 3(3), 83–92. <https://doi.org/10.14486/IJSCS300>
- Yılmaz, K., & Sümbül, A. M. (2009). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik özelliklerinin belirlenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 22, 195–210.

